

17. juli 2002. Lyngby-Taarbæk Kommune mod Den selvejende almene boligorganisation Carlshøj

Værdien af administrationen af et boligselskabs forskellige afdelinger skulle ikke sammenlægges ved beregningen af forholdet til tærskelværdien. Boligselskabets vurdering, hvorefter værdien af administrationen af en afdeling var under tærskelværdien, var ikke i strid med Tjenesteydelsesdirektivet

Sagen angik administrationen af en afdeling (afdeling B) under et alment boligselskab. Efter at have indhentet et underhåndsbud og senere fire vejledende tilbud indgik boligselskabet kontrakt med en af de virksomheder, der havde afgivet vejledende tilbud, om den pågældende administration. Den kommune, der førte tilsyn med boligselskabet, klagede til Klagenævnet over, at boligselskabet ikke havde udbudt tjenesteydelsen i medfør af Tjenesteydelsesdirektivet. Et alment boligselskab er et offentligretligt organ og dermed en ordregivende myndighed i medfør af direktivets artikel 1, b.

Boligselskabet omfattede flere afdelinger og administrerede desuden afdelingernes ventelister.

Den tjenesteydelse, som sagen angik, var i boligselskabets budget ansat til et beløb, der oversteg Tjenesteydelsesdirektivets tærskelværdi. Det omtalte underhåndsbud og to af de fire vejledende tilbud lå under tærskelværdien, og kontraktbeløbet i den indgåede kontrakt lå ligeledes under tærskelværdien.

Klageren gjorde gældende:

1) I første række: Ved vurderingen af forholdet til tærskelværdien skulle der ske sammenlægning af værdien for administrationen af alle boligselskabets afdelinger, idet den samlede administration skulle anses for én tjenesteydelse. Den samlede værdi oversteg tærskelværdien, og den tjenesteydelse, der skulle indgås kontrakt om, skulle derfor have været udbudt i henhold til direktivet, selvom værdien af den pågældende tjenesteydelse (administrationen af afdeling B) muligvis ikke oversteg tærskelværdien.

2) I anden række: Værdien af den tjenesteydelse, som sagen drejede sig om, oversteg i sig selv tærskelværdien.

Klagenævnet udtalte:

Ad 1): Som udgangspunkt er det alene værdien af den tjenesteydelse, der skal indgås kontrakt om, der er afgørende. Administrationen af ventelisterne havde ikke nogen nødvendig funktionel sammenhæng med administrationen af afdelingerne i øvrigt, og boligselskabet havde allerede herefter ikke været forpligtet til at tage værdien af administrationen af ventelisterne i betragtning. Afdelingerne havde selvstændigt regnskab og (bortset fra en varme-central) selvstændige bestyrelser. Den tjenesteydelse, som sagen drejede sig om, vedrørte endvidere alene en af afdelingerne. Det var alene den pågældende afdeling, der skulle betale for tjenesteydelsen, og det var alene afdelingens bestyrelse, der traf afgørelse om, hvem der skulle indgås kontrakt med. Under disse omstændigheder skulle boligselskabet ikke efter direktivets regler om tærskelværdi tage hensyn til værdien af administrationen af de øvrige afdelinger (foretage »sammenlægning«).

Ad 2): Boligselskabet skulle før indgåelsen af kontrakten om den tjenesteydelse, som sagen drejede sig om, foretage en vurdering af, om værdien oversteg Tjenesteydelsesdirektivets tærskelværdi. »Budgettal« er ikke nød-

vendigvis egnede til at danne grundlag for en sådan vurdering, og den fremgangsmåde, som boligselskabet havde fulgt, var ikke i strid med Tjenesteydelsesdirektivet.

Klageren fik således ikke medhold.